

[Justitsministeren]

indgå nogle meget afgørende humanitære betragtninger, herunder opfyldelse af barnets naturlige ønske om at kunne holde kontakten med forældrene ved lige.

Jeg mener altså, tingene er noget mere sammensatte, men hvis man virkelig vil markere, at udlændingemyndighederne i disse tilfælde skal være mere restriktive end i dag med at meddele opholdstilladelse og visum til forældre, bør det naturligvis skrives ind i udlændingeloven, så det ikke er til at misforstå.

Når jeg har tilladt mig at pege på, at der vil blive tale om en stigning i antallet af familiesammenføringer, er det blevet sagt, at jeg vil fremmane et skræmmebillede, som er uden hold i virkeligheden. Sådan forholder det sig ikke, men mine udtalelser bygger på den simple erfaring, at antallet af familiesammenføringer i bred forstand til enhver tid vil afhænge af de regler, der findes vedrørende referencepersonens mulighed for opholdstilladelse, altså muligheden for den person, som opholder sig her i Danmark.

De regler og den praksis, vi har nu, har ikke i særlig grad opfordret til at anvende børn som middel til at forsøge at omgå de gældende indvandringsbegrænsninger. Ændres reglerne, kan man ikke udelukke, at billedet vil ændre sig. Jo sikrere man kan forudse resultatet af at sende et barn uledsaget i forvejen, jo større vil ansporingen til at benytte denne udvej være for forældre, der selv ønsker at indvandre i Danmark. Sådan er det.

Egentlig familiesammenføring i henhold til udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, vil måske ikke forekomme i særlig vidt omfang på grund af de objektive alderskrav, men alene den omstændighed, at man har et uledsaget barn i Danmark, det være sig over eller under 18 år, vil spille en betydelig rolle ved myndighedernes stillingtagen til visumansøgninger, asylansøgninger fra udlandet og afvisning ved indrejse efter udlændingelovens § 48, stk. 2, samt ved administrationen af udlændingelovens § 2, stk. 4, om opholdstilladelse på grund af ganske særlige omstændigheder.

En mere håndfast inddragelsespraksis vedrørende opholdstilladelser meddelt til uledsagede børn, der har opholdt sig i Danmark gennem nogen tid og gennemgået de eksisterende integrationsbestrebelsers, er næppe heller tænkelig. Jeg kan i den forbindelse henvise til ud-

lændingelovens § 26, der netop foreskriver, at man ved afgørelse om inddragelse skal lægge vægt på den pågældendes tilhørsforhold til det danske samfund, herunder varigheden af opholdet her i landet samt den pågældendes personlige forhold m.v.

Det er elementer af den karakter, som må tages med i betragtning, hvis man realistisk skal forsøge at vurdere, hvordan konsekvenserne vil være, hvis betingelserne for at give opholdstilladelse til de mindreårige børn afgørende lempes i forhold til de nugældende regler og den praksis, der følges.

Jeg er ikke enig med forslagsstillerne i, at der er behov for en særlig regulering på området, men finder den nuværende praksis, hvorefter spørgsmålet om opholdstilladelse til mindreårige uledsagede børn afgøres efter de asylretlige regler, fornuftig. I den forbindelse har det også undret mig, at den grundlæggende bestemmelse om opholdstilladelse ifølge lovforslagets ordlyd kun skal finde anvendelse for udlændinge, der på tidspunktet for forslagets fremsættelse er indrejst i Danmark inden deres fyldte 18. år. Det giver en noget begrænset anvendelse og harmonerer dårligt med sigtet om at ændre på den praksis, der følges over for mindreårige uledsagede børn. Jeg går ud fra, at det ikke har været forslagsstillernes tanke at begrænse forslaget hertil, men at der bare er tale om en uheldig formulering.

Det får mig også til at sige – og det skal være mit sidste ord i denne runde – at der normalt fra CD's og andre partiers side lægges vægt på, at lovforslag på udlændingeområdet skal være godt gennemarbejdet. Der skal være en grundig behandling i Folketinget, og hastværk fremmer ikke et fornuftigt forslag. Det var det, vi lagde vægt på, da vi behandlede de lovændringer, der blev gennemført i juni. Det var det, vi lagde vægt på, da vi vedtog loven om midlertidig opholdstilladelse for jugoslaver. Det var det, der blev understreget, synes jeg, klart af Socialdemokratiets ordfører under forespørgselsdebatten forleden, og alle var enige heri: at hastværk er lastværk.

Den fremgangsmåde, der er valgt her, står i skærende kontrast hertil, og derfor må jeg sige, at vi fra regeringens side vil indstille forslaget til forkastelse, og at vi i øvrigt lægger vægt på, hvis der skal være mening i tingene, at også dette forslag får den fornødne grundige be-